

[Estrup]

Fru Joanna Rønn gjorde det meget simpelt heroppe fra talerstolen ved at sige, at når man havde udstedt et påbud, var det af hensyn til arbejdsmiljøet, og så skulle det følges. Jamen det er vi da ikke uenige i, men spørgsmålet er, om det så betyder, at hvis Arbejdstilsynet har begået en fejl, er den virksomhed eller den selvstændige virksomhedsdrivende, som nu er indblandet i sagen, uden nogen som helst mulighed for at få rettet den pågældende fejl. Det er jo det, det vil betyde, hvis man kommer i en situation, hvor man gør det til hovedreglen, at der ikke er opsættende virkning, og det tror jeg ikke er en rimelig og fornuftig måde at gå frem på på dette punkt.

Derimod synes jeg, der er meget mere fornuft i, at man intensiverer brugen af de bestemmelser, der allerede findes i arbejdsmiljøloven, og det er jo ikke mindst lovens § 77, stk. 2, hvor man i det tilfælde, hvor der er sundhedstruende situationer, faktisk kan gå meget langt og endda gå så langt, at man stopper hele produktionen. Og dér er ikke opsættende virkning af klage. Jeg synes meget hellere, det er den vej, man skal gå for at sørge for, at der sker en opstramning, hvis det kan påvises, at man har forsøgt på at forlænge processen gennem en klageadgang.

Dernæst er der spørgsmålet om lovens § 86 og offentlige myndigheder. Det må være helt rimeligt, at offentlige myndigheder skal opfylde de samme bestemmelser som private. Spørgsmålet er, hvordan vi realiserer et sådant princip. Jeg synes, det er glædeligt, at arbejdsministeren nu har bebudet, at han vil komme med et forslag. Jeg kan godt have mine tvivl om, hvorvidt vi ved blot at pålægge kommuner eller stat eller andre offentlige myndigheder en bøde faktisk opnår det, vi vil. Realiteten er jo, at det er en bøde, som falder tilbage på borgerne og dermed måske ikke virker særlig effektivt. Det, som vel egentlig er nok så interessant, er, hvordan man kan sikre, at de pågældende personer, som træffer beslutningerne, faktisk føler, at søgelyset er så meget på dem, at de også vil være tilbøjelige til at følge de bestemmelser, som gælder i arbejdsmiljøloven.

Men vi er grundlæggende enige i princippet vedrørende lovforslagets punkt 2 om lovens § 86 og vil meget gerne medvirke til, at vi her får en effektiv bestemmelse.

Bollmann (CD):

Det er efterhånden svært at tilføje debatten ret meget nyt.

Jeg vil sige, at med hensyn til det første spørgsmål, om klagebehandlingen, er jeg enig med ministeren. Jeg har forstået det sådan – og det har andre åbenbart også – at det, man vil, er at afskaffe den opsættende virkning. Det kan da godt være, at der er muligheder for, som man skriver i bemærkningerne, at udnytte systemet, men jeg synes, man må være betænkelig ved at stramme det op på den måde, man gør her. Vi tror mere på, at der er andre muligheder, sådan som også ministeren har peget på, f.eks. ved en fremskyndet sagsbehandling eller ved de specielle regler, som hr. Estrup nævnte. Den del må vi altså afvise.

Hvad angår det andet punkt, om straffebestemmelserne for stat, kommuner og amtskommuner, har ministeren jo allerede nu givet tilsagn om, at der kommer noget. Jeg har lidt svært ved at forstå – men det kan være, vi kan komme i gang med det på et senere tidspunkt – hvordan staten skal straffes, og hvem det egentlig er, der skal straffes. Man har så tit i andre forbindelser, når vi har talt om, at offentlige myndigheder skulle kunne straffes, sagt, at det er kommunalbestyrelsesmedlemmerne, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge: forestiller man sig, når det er staten, at det så er folketingsmedlemmerne, der skal straffes?

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan sige henholdsvis nej og ja til det fremsatte lovforslag, og lad mig begynde med ja'et. Det er til anden del af forslaget, hvor det da er helt klart, at der principielt må gælde samme påbud til det offentlige som til private virksomheder. De praktiske problemer med hensyn til, hvordan dette påbud skal formuleres, og specielt hvordan det skal udmøntes, forventer jeg at ministeren fuldt ud har taget højde for og i hvert fald arbejder med for at få det bedst muligt udformet, når vi får det af ministeren bebudede lovforslag.

Jeg er da enig i, at det bedste er en mere generel løsning, men at vi, hvis det trækker for længe ud, så får en mere specifik løsning på dette område. Men det generelle og det principielle her er jeg helt enig i.